

ved Finantsaarets Slutning ifølge det foreliggende Budget; og derfor mener jeg virkelig, at det ikke er en saa gal Tanke at ville slaae denne mulige Kassebeholdning fast som Noget, der tilkommer Kongeriget; er den samlet af danske Statsindtægter — og jeg seer ikke een Indtagt fra Hertugdømmerne opført i Budgettet —, saa er det ogsaa billigt, at den kommer til at danne en dansk Kassebeholdning. Det er maaskee ikke saa fuldkommen rigtigt at slaae det saa bestemt fast, som foreslaaet er i Hovedforslaget til en ny § 30; men selv om dette Hovedforslag, og det er det, som jeg holder meest af, er saa uheldigt ikke at vinde Majoritet i Thinget idag, vilde jeg dog særdeles meget ønske, at de Herrer, som have stillet dette Forslag, maatte finde sig foranledigede til at stille det igjen til 3die Behandling, og da maaskee i en lidet modificeret Form, saaledes at det dog blev slaaet fast, at disse Penge foreløbig betragtedes som Kongerigets, indtil en endelig Afgjørelse kunde finde Sted. Jeg troer virkelig, at det saa utvivlsomt er vor Pligt at stræbe efter at vindicere for Danmark en Kassebeholdning, som er fremkommen af danske Penge, at Ungen bør være utilbøielig til at gaae Haand i Haand med de Herrer Medlemmer af Thinget, som have stillet dette Forslag.

Monrad: Jeg har rigtignok endeel Betænkkeligheder ved flere af den ærede sidste Taler's udtalte Anskuelser angaaende Opgjørelsen. Jeg kan saaledes ikke antage, at der tilkom den provisoriske Regjering eller Dyrererne nogen som helst Deel af vor Kassebeholdning (Vinzær: Uagtet de ikke tilkom den, toge de den dog.).

Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. M. Hansen) har anket over, at jeg talte med „Følelse“. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand altid taler med megen „Følelse“; men der er Følelser af

forskjellig Art (Hør!). Den ærede Rigsdagsmand har sagt, at han ikke vilde have mig til Skriftefader. Jeg veed ikke, om den ærede Rigsdagsmand troer, at det vilde være behageligt for mig at have ham til Skriftebarn. Jeg for mit Vedkommende kjender ham ikke saa nøie, at jeg tør have nogen Mening derom. Jeg skal give den ærede Rigsdagsmand den Oplysning, som han søvned, om hvorledes Undladelsen af at indstøde den af mig og Flere foreslaaede Paragraph vil gjøre det muligt at omgaae vor Bevillingsret, skjøndt jeg troede, at dette var Noget saa indlysende af sig selv, at jeg ikke behøvede notere at oplyse det. Naar Overskuddene ikke flyde sammen, saa vilde det være en Uretfærdighed mod Hertugdømmerne at tage mere end de $\frac{2}{5}$ af deres Intrader og anvende paa de fælles Udgifter; men, naar derimod Overskuddene flyde sammen, saa gjør det ikke Noget, fra hvilken Kasse Beløbene udredes; thi det, der bliver tilbage, flyder Altsammen i Cet. Jeg haaber, at den ærede Rigsdagsmand derefter vil indsee, hvorledes det forholder sig, og jeg tør muligvis ogsaa vente, at han vil stemme for Forslaget, idet han vil indsee den væsentlige Indflydelse, som en Undladelse af at optage denne Bestemmelse virkelig vil have. Jeg maa tilstaae, at det falder idetmindste mig vanskeligt at gjøre mig det ret klart, hvorledes den ærede Finantsminister tænker sig den fælles Beholdning. Han siger saaledes, at der ikke kan bruges Noget deraf, uden vort Samtykke; men jeg veed ikke, om de $\frac{2}{5}$ af denne Kassebeholdnings Renter iaar ere beregnede at medgaae til Hertugdømmerne. Hvergang vi altsaa ville anvende $\frac{2}{5}$ af denne Kassebeholdning, saa bebyndiges derved Hertugdømmerne til at anvende $\frac{2}{5}$ af Renterne, og jeg tvivler ikke om, at det Samme vil gjælde ikke alene om Kassebeholdningens Renter, men ogsaa om selve Kassebeholdningen.